

ifølge kongeligt Kommissorium af 27de December 1880 nedsat Kommission yderligere at undersøge og paafende den mod Underretsdommeren for Overtrædelse af Straffelovens 13de Kapitel anlagte Sag, og denne Tiltale omfatter de herunder hørende Omstændigheder, i hvilke Underdommeren maatte have gjort sig skyldig under Behandlingen af bemeldte Sag, bliver der ikke Spørgsmaal om for disse at paalægge ham Ansvar der under Sagen.

At Tiltalte skulde have benyttet Fængsling som Middel til at afkvinge Johan Hansens Tilstaaelse eller under Undersøgelsen mod denne udtalt sig til ham paa en Maade, der kunde give ham Anledning til at berygte noget i saa Henseende, er ubevist. Derimod maa det, ved hvad der af Tiltalte selv er erkendt, og hvad der iøvrigt er oplyst, anses tilstrækkeligt godtgjort, at Tiltalte i flere af de over Hansens afholdte Forhører har — i Vighed med sin oftomtalt almindeligere Fremgangsmaade over for Indvisiter — med Haand, Nøgle eller Lineal knubtet og stødt Hansens — ved en enkelt Leilighed paa en søleligere Maade.

Efter at Johan Hansens Defensor for Høiesteret, Høiesteretsadvokat Hindenburg, i Skrivelse af 3die November 1880 til Tiltalte i Anledning af Hansens Tilbagekaldelse af sin Tilstaaelse i Sagen og sine Besvælinger over Tiltalte, fremførte i Skrivelse til Advokaten af 9de Oktober forud, havde begjært yderligere Forhører optagne efter den hertil givne Foranledning, afholdt Tiltalte Forhører ved Birkets Politiret den 15de og 22de November næstefter. Ved Slutningen af det første af disse Forhører opfordrede Tiltalte til Retsprotokollen Retsvidnerne til, efter Johan Hansens Skrivelse til Advokat Hindenburg og hans i dette Forhør afgivne Forklaring, i Forening med de to andre Retsvidner, som havde overværet Forhører i samme Sag, at afgive skriftlig Erklæring i Henhold til deres Ed som Retsvidner, til Fremlæggelse under Sagen. I det andet af de nævnte Forhører fremlagdes nedenaanførte af Jurisdiktionens 4 Retsvidner under Eds Tilbud afgivne Erklæring. Efter Protokollens Udvisende blev denne Erklæring oplæst for Johan Hansens, der erklærede den „saa nogenlunde“ eller „saa omtrentlig“ stemmende med hans egen Forklaring, og for de to tilstedeværende Retsvidner, der godkjendte deres Erklæringers Rigtighed, hvorefter Tiltalte for sit Vedkommende med Henvisning til Retsvidnernes Attest gjorde den Bemærkning til Protokollen, at han efter denne Attest og Johan Hansens Forklaring ansaae det unødvendigt selv at afgive nogen Erklæring til Protokollen. Forhøret blev derefter sluttet og i Udskrift tilstillet Høiesteretsadvokat Hindenburg.

Den fremlagte Erklæring, der er dateret 18de November 1880 og underskrevet af Jurisdiktionens 4 Retsvidner, er saalydende:

„I Anledning af, at Johan Hansen, forhen Møller i Baarse, i en Skrivelse til sin Defensor for Høiesteret, Hr. Høiesteretsadvokat Hindenburg, har fremsat den Beskyldning mod Dommeren i Bordingborg nordre Birk, Hr. Borgmester Malling Holm i Bræsto, at denne, naar han forhørte ham, i Almindelighed stod med en Nøgle eller en Lineal i Haanden og dermed stadigen sloa ham over Vingrene eller Armen eller i Ansigtet, ligesom han flere Gange stødte ham for Brystet, engang endogaa saaledes, at han i flere Dage havde Meen deraf, erklære vi undertegnede Retsvidner, at vi aldrig have seet Hr. Borgmester Malling Holm under sin Embedsvirksomhed tilføie enten Johan Hansens eller nogen anden Arrestant nogenomhelst Overlast, hvad vi naeppe vilde have undgaaet at bemærke, dersom noget Saadant var sket, saameget mere som Dommeren under Forhørene selv ofte indstjærper os Opmærksomhed, og maa som Følge heraf Johan Hansens Beskyldning for Overlast eller Slag fra Dommerens Side betegnes som blottet for al Sandhed. Hr. Borgmester Malling Holm bruger ofte saabel under sin Virksomhed som Dommer som Forligsmægler med en Nøgle, Lineal eller hvad Andet han tilfældigt har i Haanden, at berøre Vedkommendes Skulder eller ogsaa med en Finger at berøre deres Skulder eller Bryst, med en Haand trække dem i Frakken og Lignende; men det er saa langt fra, at dette kan betegnes som Overlast, eller at der kan være Tale om at tilføie Smerte, at det tværtimod udelukkende er et Udtryk for en livlig Examination eller stærk Interesse for Sagen fra Borgmesterens Side og benyttes af ham som Middel til under Forligsmæglingen mere indtrængende at opfordre Parterne til at søge Forlig opnaaet, eller under Forhører paa en indtrængende Maade til at opfordre Delinkventen til at følge Sandheden. — Ovenstaaende Erklæring ere vi paa Forlangende villige til at bekræfte med vor Ed.“

At denne Erklæring af Retsvidnerne er kommen til at omfatte Tiltaltes Forhold ogsaa udenfor den Sag, i hvilken den var dem afkæftet, tør antages at staa i Forbindelse med et Ønske fra Tiltaltes Side om engang for alle at komme i Besiddelse af en Erklæ-